

AANTEKENEN

Voorzieningenrechter Rechtbank
Zeeland-West-Brabant
Team Bestuursrecht
Postbus 90006
4800 PA Breda

Uw kenmerk : Zaaknummer BRE 16 / 4230 WET
Ons kenmerk : 08. 043 FJB
Onderwerp : verzoek om voorlopige voorziening

Bilthoven, 2 september 2016

Geachte mevrouw, heer,

Betreft: verzoek om voorlopige voorziening, vraag tot schorsing van 2 besluiten / vergunningen van de Staatssecretaris van Economische Zaken d.d. 17 december 2015 (besluit op bezwaar d.d. 20 mei 2016).

Namens de vereniging **Sportvisserij Zuidwest Nederland**, statutair gevestigd te Breda, kantoorhoudende te Drimmelen heb ik op 29 juni 2016 pro forma beroep ingesteld tegen 2 besluiten van de Staatssecretaris van Economische Zaken (hierna; de Staatssecretaris) d.d. 20 mei 2016. Kopieën van deze besluiten zijn overgelegd bij het pro forma beroepschrift en als **bijlage A** bij dit verzoek. In **bijlage A** zijn ook de besluiten tot vergunningverlening bijgevoegd.

Bij brief van 18 juli 2016 heeft uw rechtbank de ontvangst van het pro forma beroepschrift bevestigd. In diezelfde brief heeft uw rechtbank een termijn gesteld tot 15 augustus 2016 voor het indienen van de gronden van beroep en het overleggen van een recent uittreksel uit het handelsregister.

Op 12 augustus heb ik namens Sportvisserij Zuidwest Nederland de gronden van beroep ingediend.

Met oog op recente ontwikkelingen zou het afwachten van een uitspraak in de hoofdzaak tot onomkeerbare gevolgen leiden. Om deze reden wil ik u, de voorzieningenrechter, namens cliënte verzoeken een voorlopige voorziening te treffen door de door de Staatssecretaris van Economische Zaken uitgegeven vergunningen met nummer 58477 en 58448 te schorsen tot na behandeling van het door cliënte ingediende beroepschrift in de bodemzaak.

I. Inleiding

Sportvisserij Zuidwest Nederland is de koepelorganisatie voor 250 hengelsportverenigingen in het zuiden van Nederland en behartigt de belangen van circa 148.000 sportvissers.

Het belangengebied van Sportvisserij Zuidwest Nederland beslaat de gehele provincie Noord-Brabant en Zeeland en vrijwel de gehele provincie Zuid-Holland. Sportvisserij Zuidwest Nederland huurt het (schub)visrecht op veel grote regionale wateren en behartigt op alle mogelijke manieren de belangen van de sportvisserij in de binnenwateren, de kustwateren en in de visserijzone.

Het behartigen van die belangen gebeurt door 9 medewerkers die zich onder andere bezighouden met het voeren van overleg met overheden en waterbeheerders op velerlei terrein, deelnemen in projecten bijvoorbeeld op het gebied van verbetering van de waterkwaliteit, het milieu en de herintroductie van uitgestorven vissoorten zoals de steur. Ook wordt deelgenomen aan projecten en overleggrems die betrekking hebben op het verbeteren van de migratiemogelijkheden voor vis zoals het op een kier zetten van de Haringvlietdam en is cliënte betrokken bij het realiseren van vistrappen.

Daarnaast ondersteunt Sportvisserij Zuidwest Nederland de bij haar aangesloten verenigingen op alle gebieden van de sportvisserij, bijvoorbeeld waar het gaat om het verkrijgen en behouden van visrechten, het uitzetten van vis, onderhoud van wateren en deelname aan de totstandkoming van water gerelateerde ruimtelijke plannen, het (laten) uitvoeren van onderzoek etc.

Ook controle en handhaving van de visserijwetgeving, de Flora- en faunawet is een belangrijk onderdeel van het takenpakket van cliënte. Hiertoe heeft Sportvisserij Zuidwest Nederland met enkele tientallen buitengewoon opsporingsambtenaren (boa's) contracten afgesloten. Ook heeft Sportvisserij Zuidwest Nederland zelf enkele boa's in dienst. De kosten hiervan ad € 171.995 draagt de sportvisserijsector zelf.

Sportvisserij Zuidwest Nederland is gelet op haar statutaire doelen en feitelijke werkzaamheden belanghebbende bij de onderhavige besluiten / vergunningen, zoals ook eerder door uw rechtbank is uitgesproken (zaaknummer BRE 15/1012).

II. Procesverloop

De Staatssecretaris heeft op 17 december 2015 aan twee beroepsvisserijbedrijven vergunning verleend voor het vissen met staand want in het Rotterdamse zeehavengebied. Dit gebied omvat de in de vergunningen genoemde wateren. Staand want wordt ook wel kieuwnet of warnet (meerdere lagen net) genoemd omdat vissen in dergelijke netten met de kieuwen vast komen te zitten en verstrikt raken in het net. Staand want staat door middel van drijvers rechtop in het water. Drie afbeeldingen van staand want zijn ingesloten als **bijlage 5 van het beroepschrift**.

De vergunning met documentnummer 58477 geeft het recht om te vissen in de Maasmond, de Nieuwe Waterweg, het Calandkanaal en het Beerkanaal met 1 vissersvaartuig.

De vergunning met documentnummer 58448 geeft eveneens het recht om te vissen in de Maasmond, de Nieuwe Waterweg, het Calandkanaal, het Beerkanaal. Daarnaast mag er op grond van deze vergunning ook gevist worden in de Prinses Arianehaven en het Yangtzekanaal. Op basis van deze vergunning mag met 3 vissersvaartuigen worden gevist.

Bij brief van 28 januari 2016 heeft cliënte bezwaar gemaakt tegen voornoemde vergunningen. Een kopie van het bezwaarschrift is ingesloten als **bijlage 6 van het beroepschrift**.

De Staatssecretaris nam op 20 mei 2016 twee besluiten op het bezwaar. Deze besluiten zijn bij het pro forma beroep ingesloten als bijlage 1 en 2.

Bij besluiten van 20 mei 2016 heeft de Staatssecretaris de bezwaren ongegrond verklaard en de vergunningen in stand gelaten.

Per brief van 29 juni 2016 heb ik namens cliënte beroep ingesteld bij uw rechtbank.

Per brief van 12 augustus heb ik namens cliënte de gronden van beroep ingediend bij uw rechtbank.

III. Spoedeisend belang

Artikel 8:81 lid 1 van de Algemene Wet Bestuursrecht bepaalt dat de voorzieningenrechter van de bestuursrechter die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

In onderhavig geval zou betoogd kunnen worden dat Sportvisserij Zuidwest Nederland geen spoedeisend belang heeft bij een voorlopige voorziening. De vergunningen zijn immers al enige tijd geleden verstrekt en in de periode kort na verstrekking heeft Sportvisserij Zuidwest Nederland geen voorlopige voorziening gevraagd.

Hieronder zal ik uiteenzetten waarom dit argument geen hout snijdt en er wel degelijk sprake is van onverwijlde spoed.

A. Sterk toegenomen visserij-activiteit

Al enkele jaren wordt overlast door staand want-netten gemeld door sportvissers bij cliënte. Ook natuurverenigingen en uitbaters van hengelsportzaken ontvangen met enige regelmaat klachten. Om deze reden heeft cliënte bezwaar aangetekend tegen de besluiten tot vergunningafgifte van december 2015. De visserij met staand want op zeebaars is in principe een zomeractiviteit. In de periode tot aan de besluiten op bezwaar (20 mei) zijn er dan ook relatief weinig klachten binnen gekomen bij cliënte. Er werd toen al wel gevestigd met staande netten, maar dan vooral op locaties waar sportvissers hier geen hinder van ondervonden. Daarnaast leek de intensiteit waarmee gevestigd werd mee te vallen: het leek te gaan om slechts één boot die af en toe netten plaatste.

Halverwege augustus veranderde de situatie echter aanzienlijk. De visserij-inspanning is vanaf dat moment sterk toegenomen. Er zijn nu meerdere boten actief en staand want-netten worden op veel meer plekken in het Rotterdamse zeehavengebied vlak voor de oever geplaatst. Het beperkte aantal plaatsen waar sportvissers in dit gebied kunnen vissen wordt hierbij niet ontzien. Op deze manier worden zulke plekken onbevisbaar door de soms vele honderden meters staand want, waardoor sportvissers onverrichter zake naar huis kunnen. Dit soort voorvallen hebben al geleid tot heftige reacties op sociale media en ook cliënte ontving een sterk toegenomen aantal klachten.

Door de toegenomen visserij-activiteit kunnen sportvissers op minder plaatsen vissen dan voorheen en blijft er minder zeebaars over om te vangen. Daarnaast zijn de netten vaak slecht zichtbaar, omdat ze alleen aan de uiteinden gemarkeerd worden. Veel sportvissers hebben dan ook niet door dat er netten staan, totdat ze hier in vastraken met hun hengelsportmateriaal. Een aantal sportvissers heeft al aangegeven geen heil meer te zien in het bezoeken van het Rotterdamse zeehavengebied om er te vissen. Dit kan onomkeerbare gevolgen hebben voor de hengelsportzaken en visgidsen in het gebied en kan ook de verkoop van VISpassen en ZeeVISpassen nadelig beïnvloeden. Cliënte neemt de klachten zeer serieus en is van mening dat de huidige situatie niet zo voort kan duren. De zomerperiode en de eerste herfstmaanden vormen een topperiode voor de sportvissers die op zeebaars, harder en tong vissen. Mede door het warmere weer en de goede vangsten bezoeken in de periode de meeste sportvissers het Rotterdamse zeehavengebied. Cliënte is dan ook van mening dat er niet gewacht kan worden tot behandeling van het beroep in de hoofdzaak, want dan is deze voor de sportvissers belangrijke periode voorbij.

Bovenstaande punten vormen alleen al voldoende reden om aan te nemen dat er sprake is van voldoende spoedeisend belang aan de zijde van cliënte. Er spelen echter nog meer factoren die de onverwijlde spoed aan de zijde van Sportvisserij Zuidwest Nederland benadrukken. Ik zal deze factoren hieronder toelichten.

De belangrijkste visplekken voor sportvissers in het Rotterdamse zeehavengebied en een indicatie van de mogelijke hoeveelheid te plaatsen staand want worden bij dit verzoek overlegd als **bijlage B**. Daarnaast zullen er enkele op Facebook geplaatste berichten van door mij geanonimiseerde sportvissers worden overlegd als **bijlage C** bij dit verzoek. Tevens zullen er twee foto's van het plaatsen van netten vlak voor de oever van een voor sportvissers toegankelijke plaats worden overlegd als **bijlage D** bij dit verzoek.

B. Zeebaars

Op 30 juni jongstleden heeft the International Council for the Exploration of the Sea (ICES), de oudste intergouvernementele organisatie ter wereld en de standaard adviseur van de Europese Unie op gebied van visquota, geadviseerd om een totaal aanlandverbod in te stellen voor de zeebaars in 2017. Dit illustreert de dramatische toestand waarin de populatie van deze vissoort zich bevindt. Uit verschillende rapporten blijkt dat het grootste gedeelte van de zeebaarzen niet jaarrond in Nederlandse wateren verblijft, maar hier slechts in de periode van mei tot en met oktober voor komt. De zeebaars kent dan ook een seizoensgebonden migratie waarbij er in de lente naar het noorden en in de herfst naar het zuiden getrokken wordt. Tijdens en vlak voor de migratiemomenten zijn de zeebaarzen gevoeliger voor visserij, omdat ze samenscholen en het uitgestrekte Rotterdamse zeehavengebied, dat ook een opgroeigebied voor jonge zeebaars vormt, slechts kunnen binnentrekken en verlaten via één uitgang. Juist op deze plaats worden veel netten geplaatst.

Met oog op ICES-advies wil cliënte voorkomen dat de in de herfst migrerende zeebaars in de netten van beroepsvissers belandt. Dit geldt des te meer nu er in de betwiste vergunningen geen maaswijdte is opgenomen die toereikend is om bijvangst van zeebaars, onder de nieuwe minimummaat van 42 cm te voorkomen. Onder punt F van het door cliënte ingediende beroepschrift wordt nader ingegaan op de maaswijdtes.

Cliënte voorziet onomkeerbare gevolgen voor zeebaars en de daarvan afhankelijke sportvissers indien de visserij met staand want onder de huidige intensiteit plaats blijft vinden tijdens de migratieperiode van de zeebaars komende herfst. Cliënte is dan ook van mening dat niet gewacht kan worden op de inhoudelijke behandeling van haar beroepschrift in de hoofdzaak, omdat onomkeerbare gevolgen zich tijdens de migratieperiode in de herfst al voor hebben kunnen doen.

Ter onderbouwing van haar stellingen omtrent de migratieperiode van zeebaars zullen de pagina's 1 en 15 t/m 18 van IMARES rapport C080/13 overlegd worden als **bijlage E** bij dit verzoek. Daarnaast is het ICES advies te raadplegen als **bijlage 20 bij het beroepschrift**.

C. Trekvissen

In het beroepschrift is onder punt E ad a en ad f het belang van het Rotterdamse zeehavengebied en met name de nieuwe waterweg aangetoond voor beschermde trekvissen zoals de zalm, zeeforel, elft en houting. Ook wijst cliënte op de toegenomen vangstkansen van deze beschermde vissen bij de visserij met staand want in dit gebied en de zeer geringe overlevingskans van deze vissen in zulke netten. Hierbij verwijs ik u tevens naar bijlage **8,9,10** en **11** van het beroepschrift. Dat de bijvangst van beschermde vissoorten in de zeebaarsvisserij ook in de praktijk voorkomt bewijst de foto van een in een staand want omgekomen fint hangend naast een zeebaars. Deze foto wordt overlegd als **bijlage**

F bij dit verzoek. Ook zeeforel wordt regelmatig in staand want gevangen. Zie **bijlage G** bij dit verzoek. Door de Volkskrant is een artikel geschreven over de bijvangst van salmoniden door beroepsvissers. Dit artikel zal worden overlegd als **bijlage H** bij dit verzoek.

Niet alleen voor de zeebaars, maar ook voor de zalm, zeeforel en houting vormen de nazomer en herfst belangrijke migratieperiodes. Deze bewering wordt onderbouwd door **bijlage I** (zalm), **J** (zeeforel) en **K** (houting) die worden bijgevoegd bij dit verzoek. Met oog op de toegenomen visserij-inspanningen en het feit dat visserij met staand want-netten nu ook plaats vindt op de Nieuwe Waterweg, neemt de kans op bijvangst van beschermde trekvisserijen aanzienlijk toe. Zoals eerder door cliënte is aangetoond is de overlevingskans voor deze vissen in staand want minimaal. Het vissen met staand want-netten op zeebaars in het Europoort gebied is als het graven van valkuilen op een wildviaduct (ecoduct): de kans op bijvangst is erg groot en de kans dat de bijvangst de vangst overleeft is erg klein. Om deze reden mag er niet gejaagd worden op een wildviaduct. Voor de visserij met staand want zijn echter rechtsgeldige vergunningen afgegeven. Cliënte heeft dan ook een spoedeisend belang bij het schorsen van de vergunningen totdat haar beroepschrift in de hoofdzaak is behandeld om zo onomkeerbare gevolgen voor migrerende trekvisserijen te voorkomen.

Het feit dat de totale populaties van de stroomopwaarts migrerende zalmen (zie **bijlage I**), zeeforellen en houtingen beperkt zijn vergroot de kans op significant negatieve effecten. Cliënte kan onder de huidige situatie met sterk toegenomen visserijdruk dan ook niet afwachtend toezien hoe beschermde vissoorten die in hun voortbestaan worden bedreigd omkomen in staand want-netten.

D. Conclusie spoedeisend belang

Door de veranderde feitelijke situatie waarbij de visserij met staand want in de Rotterdamse zeehavens aanzienlijk is toegenomen, de grote hoeveelheid sportvissers die in deze periode actief is in het gebied, de nieuwe inzichten met betrekking tot hoeveelheid te vangen zeebaars, de kwetsbaarheid gedurende de migratieperiode van deze vis de komende maanden, de bijvangst van ondermaatse zeebaars, de uitbreiding van de visserij naar de Nieuwe Waterweg en het hoogtepunt van de migratie van zalm, zeeforel en houting de komende periode is het spoedeisend belang aan de zijde van Sportvisserij Zuidwest Nederland evident. Indien gewacht zou worden tot de inhoudelijke beoordeling van het beroepschrift zou dat leiden tot onomkeerbare negatieve effecten op bovenstaande gebieden.

IV. Rechtmatigheid van de betwiste besluiten

Cliënte is van mening dat er in ieder geval sprake is van juridisch zeer gebrekkige besluiten die naar alle waarschijnlijkheid niet in stand kunnen blijven. Een voorlopige voorziening in de vorm van een schorsing van de betwiste besluiten lijkt dan ook op zijn plaats. Ter onderbouwing van deze stelling verwijst cliënte naar **hoofdstuk III van haar beroepschrift** en de daarbij horende bijlagen.

V. Belangenafweging

Voor cliënte is het van groot belang dat de vergunning voor het vissen met staand want in het Europoort gebied geschorst worden tot na de behandeling van haar beroepschrift in de bodemzaak. Zoals (deels) uiteengezet onder punt III van dit verzoek bestaat dit spoedeisende belang van Sportvisserij Zuidwest Nederland uit:

A. De belangen van de sportvisserij in de regio

Jaarlijks bezoeken zo'n 100.000 unieke sportvissers het Europoort gebied. Dit gebied is dan ook van zeer groot belang voor de hengelsport. Deze hengelaars worden echter ernstig beperkt in hun mogelijkheden, omdat staand want-netten het toch al geringe aantal visplaatsen verder beperken. Juist in de drukke zomerperiode duiken deze netten op die niet alleen het vissen op bepaalde plaatsen onmogelijk maken, maar ook vis wegvangen voor de sportvissers. Het zijn niet alleen de hengelsportrecreanten die hinder ondervinden, maar ook de visgidsen en hengelsportzaken die voor hun inkomen afhankelijk zijn van de vismogelijkheden in het gebied die de effecten van het staand want voelen. Minder zeebaars en minder visplaatsen leiden tot minder sportvissers en tot minder inkomsten voor deze bedrijven. Daar komt nog bij dat meerdere sportvissers al aangegeven hebben geen VISpas of ZeeVISpas meer aan te schaffen zolang zij niet meer kunnen vissen in de Europoort.

Een voorlopige voorziening in de vorm van een tijdelijke schorsing van de uitgegeven vergunningen zou de overlast voor sportvissers grotendeels doen verdwijnen. De maanden september en oktober zijn met oog op de goede vangsten die dan te doen zijn en het (hopelijk) nog aangename weer een toptijd voor sportvissers. Indien er geen staand want-netten meer staan kunnen sportvissers en de daarvan afhankelijke visgidsen en hengelsportzaken de door overlast geplaagde zomer nog enigszins goed maken.

B. Zeebaars

Het Rotterdamse zeehavengebied is van groot belang voor de zeebaars en de daarop vissende sportvissers. Sportvissers dienen gevangen zeebaars onder 42cm levend terug te zetten. Deze minimummaat geldt ook voor beroepsvissers, maar in staand want sterven veel kleinere zeebaarzen, omdat de maaswijdte ontoereikend is om deze ondermaatse vissen te beschermen. Sportvissers mochten in de eerste zes maanden van dit jaar geen zeebaars meenemen voor consumptie en vanaf juli mag slechts één maatse zeebaars door hen onttrokken worden. Dit staat in schril contrast met de vele maatse en ondermaatse zeebaarzen die omkomen in het staand want van de beroepsvissers. Met oog op het meest recente advies van ICES en het feit dat de Rotterdamse zeehavens een opgroei- en misschien ook paaigebied van de zeebaars vormen, is het van groot belang de visserij op zeebaars in dit gebied stil te leggen tot nader onderzocht is wat de effecten zijn. Dit geldt des te meer nu de zeebaars de komende maanden samenschuult om naar het zuiden te migreren en dan extra kwetsbaar is.

Cliënte heeft een groot belang bij een gezonde zeebaarspopulatie. Zeebaars vormt immers voor veel sportvissers de reden om te vissen in het Europoort gebied. Een voorlopige voorziening in de vorm van een tijdelijke schorsing van de uitgegeven vergunningen is van groot belang om de zeebaars te beschermen met name tijdens de migratie de komende maanden.

C. Trekvis

Zoals hierboven al gesteld vormt de Nieuwe Waterweg in de Europoort de enige open verbinding tussen het zoete water van de Maas en de Rijn en de open zee. Om deze reden is het een zeer belangrijke migratieroute voor trekvis als zalm, zeeforel, houting steur en fint. Trekvispopulaties uit Zwitserland, Frankrijk, Duitsland, Luxemburg, België en Nederland zijn grotendeels afhankelijk van deze route. Om aan verschillende internationale verdragen en Europese richtlijnen te voldoen zijn er de laatste jaren enorme investeringen gedaan om de situatie van trekvis in de rivieren te verbeteren. Zo worden er miljoenen euro's uitgetrokken om stuwen en sluizen voor vissen passeerbaar te maken en worden er jaarlijks miljoenen kleine visjes uitgezet om levensvatbare populaties te creëren. Daarnaast zijn er allerlei commissies en verenigingen in het leven geroepen om de bescherming van trekvis te stimuleren. Ook cliënte zet zich actief in voor de bescherming van trekvis.

Het staand want maakt echter geen onderscheid tussen zeebaars en zalm. Het is cliënte en andere belangenorganisaties dan ook een doorn in het oog dat de Staatssecretaris deze vorm van visserij toe staat in een gebied dat voor trekvis van internationaal belang is.

Cliënte heeft een groot belang bij gezonde trekvispopulaties. Een voorlopige voorziening in de vorm van een tijdelijke schorsing van de uitgegeven vergunningen is van groot belang om trekvis te beschermen in het Europoort gebied. De komende periode is met name belangrijk voor zeeforel, zalm en houting, omdat deze soorten de komende maanden migreren.

D. Belangen wederpartij en derden

Tegenover de grote belangen van cliënte staan in deze zaak de belangen van (de Staatssecretaris van) het Ministerie van Economische Zaken, de afgever van de desbetreffende vergunningen en van de twee visserijbedrijven aan wie de vergunningen zijn afgegeven.

Natuur & biodiversiteit en visserij zijn twee van de onderwerpen die onder de bevoegdheden van het Ministerie van Economische Zaken vallen. Het Ministerie van Economische Zaken streeft volgens haar website ernaar natuur en biodiversiteit te behouden en te versterken alsmede overbevissing te voorkomen en te zorgen voor duurzame visbestanden. Cliënte ziet dan ook niet in welke belangen van de Staatssecretaris zich, met oog op deze visie, zouden verzetten tegen een schorsing van twee vergunningen die een visserij op een zwaar overbeviste soort met (kans op) bijvangst van bedreigde en beschermde soorten mogelijk maken.

Met betrekking tot de twee beroepsvisserijbedrijven aan welke de vergunningen door de Staatssecretaris verstrekt zijn ligt dit anders. Cliënte beseft dat een schorsing van desbetreffende vergunningen het gevolg met zich mee zou brengen dat er tot na de behandeling van de bodemzaak niet gevisd mag worden. Dat lijkt een lange periode, maar de gevolgen zijn beperkt. Zo zijn de meeste zeebaarzen eind oktober naar het zuiden gemigreerd, waardoor de visserij vanaf begin november niet meer productief is. Dit betekent dat over het gehele visseizoen op zeebaars in slechts twee van de zes maanden niet meer gevisd kan worden. Dit is een beperkte maatregel, zeker gezien het feit dat beide visserijbedrijven allerm minst afhankelijk zijn van de visserij op zeebaars in de Europoort. Zo beschikt visserijbedrijf xxxx over elf andere visserijgebieden die zij beheren valt te lezen op hun website. Zie hiervoor **bijlage L** bij dit verzoek.

E. Conclusie belangenafweging

Cliënte heeft grote belangen bij een voorlopige voorziening in de vorm van een tijdelijke schorsing van de afgegeven vergunningen. De belangen van de wederpartij en derden lijken zich niet te verzetten tegen een voorlopige maatregel.

VI. Conclusie

Cliënte is van mening dat de besluiten van de Staatssecretaris van 17 december 2015 met de nummers 58448 en 58477 juridisch ernstige gebreken vertonen. Daarbij lijkt een belangenafweging niet tot een andere conclusie te kunnen leiden aangezien de belangen van de Staatssecretaris en de twee visserijbedrijven niet opwegen tegen de hierboven genoemde belangen die gebaat zijn bij een schorsende maatregel. Om deze reden wil ik u verzoeken een voorlopige maatregel in de vorm van een schorsing van de besluiten tot vergunningverlening met nummer 58477 en nummer 58448 te nemen, tot na de inhoudelijke behandeling van het beroepschrift in de bodemzaak, met veroordeling van de Staatssecretaris in de kosten van deze procedure.

Namens cliënte behoud ik mij het recht voor om dit verzoek zowel schriftelijk als mondeling nader aan te vullen c.q. uit te breiden.

Hoogachtend,

Mr. F.J. Boonstra

Bijlagen: 12 (A t-m K)